

ΕΤΟΣ 69ον

31 Ιανουαρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (3531)

ΕΝΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟ

Στήν πνευματική ζωή υπάρχει ένα ξεχωριστό τρίπτυχο, τό όποιο μάς όδηγεί στήν πρόοδο κατά Θεόν. Είναι ή ανάγνωση, ή συμβουλή πού παρηγορεί καί ή διδασκαλία. Καί τά τρία περιλαμβάνονται στίς πνευματικές ύποθήκες πού ό άπόστολος Παύλος άπευθύνει στόν μαθητή του Τιμόθεο, επίσκοπο Έφέσου, καί κατ' επέκτασιν πρός όλους τούς χριστιανούς. «Έως έρχομαι πρόσεχε τή άναγνώσει, τή παρακλήσει, τή διδασκαλία» (Α΄ Τιμ. 4,13). Ίσως κάποιος νά ίσχυριζόταν ότι αυτά αναφέρονται στους επισκόπους καί τούς ιερείς, στους πνευματικούς μας καθοδηγητές. Όμως αυτοί δέν υπάρχουν μόνο για τόν έαυτό τους. Ό,τι ίσχύει για εκείνους ίσχύει καί για έμάς. Έπομένως, αν θέλουμε νά προκόψουμε άληθινά, χρειάζεται αυτό τό τρίπτυχο νά τό έφαρμόζουμε στή ζωή μας. Καί μάλιστα, ή έφαρμογή του νά γίνεται μέ «προσοχή», δηλαδή μέ άφιέρωση του νου καί τής καρδιάς μας στήν πνευματική έργασία.

Γράμμα καί πνεύμα

Η ανάγνωση τής Άγίας Γραφής καί των πνευματικών λόγων άποτελεί στοιχείο τό όποιο μάς όδηγεί στήν πνευματική καί εκκλησιαστική αύτοσυνειδησία. Διαβάζοντας τό Εύαγγέλιο γνωρίζουμε ποιό είμαστε. Ποιός είναι ό Θεός στόν Όποιο πιστεύουμε καί τί θέλει από έμάς. Έρευνούμε τά κρύφια τής καρδιάς μας, διότι κάθε λόγος Θεου άποκαλύπτει τό βάθος τής ψυχής μας. Καί τήν ίδια στιγμή μάς δείχνει τή συνέχεια τής ζωής τής Έκκλησίας. Που άνήκουμε. Δέν είναι τυχαίο ότι ή Άγία Γραφή άποτελεί ιερό βιβλίο, όχι γιατί μπορεί νά ύποκαταστήσει τήν Έκκλησία, αλλά γιατί ή Έκκλησία μάς δείχνει δι' αύτής ότι «Χριστός χθές καί σήμεραν ό αυτός καί εις τούς αιώνας» (Έβρ. 13,8). Η προσοχή κατά τήν ανάγνωση, λοιπόν, δέν έχει νά κάνει μόνο μέ τή συγκέντρωση του νου όταν διαβάζουμε. Έχει νά κάνει μέ τήν άνάγκη του φωτισμού μας από τόν Θεό, ώστε νά μπορούμε νά κατανοούμε όσα διαβάζουμε, νά μή μένουμε μόνο

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15)

«Τύπος γίνου τῶν πιστῶν»

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπικαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τοῦτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾗ ἐν πᾶσιν.

στό γράμμα τους, ἀλλά νά προσπαθοῦμε νά κάνουμε δικό μας τό πνεῦμα τους, γιά νά ζήσουμε ὅπως πιστεύουμε.

Συμβουλές πού σώζουν

Ἡ παράκληση εἶναι ἡ παρηγοριά πού μᾶς δίνουν οἱ πνευματικές συμβουλές. Ὅλοι μας ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό αὐτές, ἀρκεῖ νά μᾶς δείχνουν τόν Χριστό καί τή σωτηρία μας, καί νά μὴν ἀποσκοποῦν ἀπλῶς στό νά αἰσθανθοῦμε καλύτερα, νά κάνουμε δηλαδή κέντρο τῆς ζωῆς μας τόν ἑαυτό μας. Ἀληθινά παρηγοροῦν οἱ συμβουλές πού δίνονται ἀπό ἐκείνους πού ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ὀρίσει νά μᾶς διακονοῦν. Ὅμως καί ὁ καθένας πού ἀγωνίζεται πνευματικά, μπορεῖ νά μᾶς βοηθήσει, ἄλλοτε μέ τόν λόγο του, ἄλλοτε μέ τή σιωπή καί τήν ὑπομονή του. Μᾶς χρειάζεται ὅμως πνεῦμα μαθητείας καί προσευχῆ. Σ' ἓναν ἀταπεινῶτο καί «δοκησίσοφο» κόσμο, αὐτόν πού νομίζει ὅτι τὰ ξέρει ὅλα, ἰδίως μέ τήν εὐκολία τοῦ Διαδικτύου, παρασυρόμαστε καί δέν θέλουμε νά ἀκούσουμε καί νά μάθουμε, παραμένοντας ἀκατήχητοι πνευματικά. Παράλληλα, δέν προσευχόμαστε νά λάβουμε ἀπάντηση ἀπό τόν Θεό σέ ὅ,τι μᾶς θλίβει ἢ στόν τρόπο τῆς ζωῆς μας, μέ ἀποτέλεσμα νά παρασυρόμαστε ἀπό λόγους ἀνώφελους καί πρόσωπα πού δέν δείχνουν τόν Χριστό.

Ἡ διδασκαλία ὡς ἔργο τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ διδασκαλία ἔχει νά κάνει μέ τήν αὐθεντικότητα τοῦ βιώματος τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖο παρατίθεται τόσο διὰ τοῦ λόγου ὅσο καί διὰ τῶν ἔργων. Διδασκαλία εἶναι ἡ ἀγιότητα καί ὁ τρόπος τῆς. Διδασκαλία εἶναι ὁ συνδυασμός θεωρίας καί πράξης. Διδασκαλία εἶναι ἡ ἐρμηνεία τῆς ἀληθείας. Διδασκαλία εἶναι ἡ ἀξιολόγηση τῶν ἔργων καί τῆς ζωῆς μας, ὅχι ἀπό τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπό τὰ ὅσα ὁ Θεός θέλει. Διδασκαλία εἶναι ἡ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τιμόθεε, ἀξιόπιστα εἶναι τὰ λόγια αὐτά καί ἄξια πλήρους ἀποδοχῆς. Διά τούτο καί κοπιᾶζομεν καί ὀνειδιζόμεθα, διότι ἔχομεν τήν ἐλπίδα μας εἰς Θεόν ζωντανόν, ὁ ὁποῖος εἶναι Σωτήρ ὄλων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα τῶν πιστῶν. Αὐτά νά παραγγέλλης καί νά διδάσκῃς. Ἄς μή σέ καταφρονῇ κανεῖς ἐπειδή εἶσαι νέος, ἀλλά γίνου παράδειγμα διά τούς πιστούς, εἰς τήν ὁμιλίαν, εἰς τήν συμπεριφοράν, εἰς τήν ἀγάπην, εἰς τό πνεῦμα, εἰς τήν πίστιν, εἰς τήν ἀγνότητα. Ἔως ὅτου ἔλθω προσελώσου εἰς τήν ἀνάγνωσιν, τό κήρυγμα, τήν διδασκαλίαν. Μή παραμελῆς τό χάρισμα πού εἶναι μέσα σου, καί σοῦ ἐδόθηκε διά προφητείας ὅταν τό πρεσβυτέριον σοῦ ἐπέδεσε τὰ χέρια. Αὐτά νά μελετᾷς, μέ αὐτά νά ζῆς διά νά εἶναι φανερή ἡ πρόοδος σου εἰς ὄλους.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀνάπτυξη σχέσης μέ αὐτόν πού διδάσκει, γιατί τίποτε στήν Ἐκκλησία δέν εἶναι ἀπρόσωπο. Διδασκαλία εἶναι ἡ συγκρότηση σέ κοινότητα, στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, γιατί τὰ πάντα γίνονται φανερά καί ἀπευθύνονται σέ ὄλους ὅταν μπορούμε νά συναντιόμαστε. Διδασκαλία εἶναι ἡ ἐπισημάνση τοῦ ψεύδους, τῆς αἵρεσης, τῆς ἀπομάκρυνσης ἀπό τή γνησιότητα. Ὅχι μέ κραυγές, ἀλλά μέ νηφαλιότητα. Καί μέ ἐμπιστοσύνη τελικά στήν ἴδια τήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία μπορεῖ νά ἀποδεχτεῖ ἡ καί νά ἀπορρίψει κάθε διδασκαλία, ἀκόμη κι ἂν φαίνεται εὐφυῆς καί ὀρθή. Γιατί γνώμονας τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι νά εὐχαριστήσῃ ἢ νά ἐπαινέσῃ, ἀλλά νά σώσῃ.

Τό τρίπτυχο αὐτό δέν εἶναι εὐκόλο νά βρεῖ ἐφαρμογή στή ζωή μας. Ἀπό τή μιά ἡ ἔλλειψη χρόνου καί ἡ πρόταξη ἄλλων προτεραιοτήτων δέν μᾶς ἀφήνουν νά μελετήσουμε. Ὁ ἐγωισμός καί ἡ αἴσθησις ὅτι ἐμεῖς κατέχομε τήν ἀλήθεια δέν μᾶς ἐπιτρέπουν νά ἀκούσουμε τίς συμβουλές τῶν πνευματικῶν μας πατέρων. Τήν ἴδια στιγμή, ἡ κατά κόσμον σοφία ἔρχεται νά μᾶς συναντήσῃ καί νά μᾶς βάλει στόν πειρασμό τῆς ζωῆς χωρίς τόν Θεό. Τῆς υἰοθέτησης ἄλλων γραφῶν ὡς δῆθεν ἀρκετῶν γιά νά εἴμαστε καλά. Τῆς ἀρνήσεως ἐνταξης στήν Ἐκκλησία. Τῆς αἴσθησις ὅτι ἡ ἐπιστήμη τοῦ κόσμου ἀρκεῖ. Ἐχομε ὅμως εὐθύνη ἐναντι τοῦ Θεοῦ νά καλλιεργούμαστε καί νά ἀνήκομε στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, νά διδασκόμαστε καί νά παρακαλούμαστε, ξαναβρίσκοντας πορεία ζωῆς καί ἐλπίδας. Ἄς προσέξουμε λοιπόν τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου. Καί ἄς ἀλλάξουμε τίς προτεραιότητές μας λαμβάνοντας τή χάρη, τήν εὐλογία καί τήν ὁμορφιά πού ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς δίνει γιά κάθε περίσταση τῆς ζωῆς μας καί γιά κάθε πτυχῆ τοῦ ἑαυτοῦ μας.

π. Θ. Μ.

31 Ἰανουαρίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ

Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναγγέλων († 311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑξ μαρτύρων († 251),
Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτῃ (†1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἦχος: α΄ – Ἑωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγγέλιον: Λκ. θ΄ 1-10.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Φεβρουαρίου, ΙΣΤ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. κε΄ 14-30.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ - CLÉMENT

Ἐνας Πατριάρχης καὶ ἕνας Καθηγητής,

μεταξὺ τῶν ἔθνευσμόν καὶ τῆς παγκοσμιοποίησης

τοῦ Andrea Riccardi, μετάφραση Δημ. Κεραμιδάς

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x24, σελ. 352)

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἀθηνᾶγορας εἶναι ἀσφαλῶς ὁ κεντρικός πρωταγωνιστής τῆς ἀνά χειράς μεταφρασμένης μελέτης τοῦ Ἰταλοῦ ἱστορικοῦ Andrea Riccardi. Οἱ συνομιλίες στό Φανάρι τό καλοκαίρι τοῦ 1968 μέ τόν ἕτερο πρωταγωνιστή τοῦ βιβλίου, τόν Γάλλο θεολόγο Olivier Clément (1921-2009), προσφέρουν στόν συγγραφέα τήν ἀφορμή νά ἀναλύσει τήν κοινωνική, διαχριστιανική καὶ πολιτισμική ἀτμόσφαιρα τῆς ἐποχῆς στήν ὁποία διεξήχθησαν.

Ὁ καθηγητής Clément συνάντησε τόν Πατριάρχη Ἀθηνᾶγορα κομίζοντας τίς παραπάνω ἀνησυχίες. Τί εἶχε νά πεῖ, ὅμως, στοὺς μοντέρνους Δυτικούς νέους ἕνας 82χρονος Ἱεράρχης τῆς Ἀνατολῆς; Ὁ Clément βρέθηκε ἀμέσως ἀντιμέτωπος μέ μιὰ ἰσχυρή προσωπικότητα: ἀντί ἐνός ἀντιμοντέρνου ὑπερασπιστῆ τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν τῆς κοινωνίας, ὁ Γάλλος θεολόγος συνάντησε ἕναν ἄνθρωπο μέ ἐφηβική φρεσκάδα καὶ μέ διάθεση νά μεταδώσει στόν κόσμον τοῦ σήμερα τή μακραίωνη παράδοση τῆς Ἐκκλησίας του. Ἐνας γηραιός Ἀθηνᾶγορας, πού ἔγινε «γέροντας», ὅπως ἀναφέρει ὁ Riccardi, καὶ ἐξομολογήθηκε τά πνευματικά του ἐσώψυχα στόν συνομιλητή του, μνώντας τον συγχρόνως στό ὄραμά του γιά τήν Ἐκκλησία.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr